Է· ՏԱՐԻ 1988 ԹՎԻԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 21 ՆԱԽԱՍԱՐԴ 4383 – Հ·Տ· 31 ՕԳՈՍՏՈՍ 1890 – Ն·Տ· 12 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1890 – ՀԻՋՐ· 27 ՄՈՒՀԱՐՐԷՄ 1308 ՈՒՐԲԱԹ

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱՆ ԿԱՄ ՈՐ ԱՆ ԻՆԶ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԿԱՄ ՕՐԱԳՐԻ
Կալաթիա, Նորատունկեան-խան

درعلیه‌ده غلط نوراد ونکیان خ‌ده آره‌ولك

غزته‌سی اداره‌سنه

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի Գալաթիա հասցէով տարեկան	160
» » վեցամսեայ	80
» » երեքամսեայ	40
Առաքուած տեղերը տարեկան	200
» » վեցամսեայ	100
Օսմ· կայսրութեան	56
» »	28
Եւրոպական երկրներ	Նոյնպիսի գրամ կ
Ամերիկա եւ Եգիպտոս	դրամագլուխ եւ յարութիւն

ԱՅՍ ԱՐՁԱԿԸ ՊԱՏՐԱՍՏ Է ՄԻԱՅՆ
AUX BUREAUX DU JOURNAL

ՇԱԲԱԹ, 31 ՕԳՈՍՏՈՍ, 1890

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԸՆԿԵՐԱՑԻՆ ԽՆԴԻՐԸ Ի ՖՐԱՆՍԱ

Պ· ժիւլ Սիմոնէ եւսն, ուրիշ ո՛չ նուազ համբաւաւոր հրապարակագիր եւ անուանագէտ մը, Պ· Փօլ Լ·—Պոլիէօ, Տեղւոյն մէջ երկարօրէն իր կարծիքը կը յայտնէ ֆրանսական ազգաբնակութեան նուազման վրայ· Ա֊յս անժխտելի իրողութեան պատճառները սակայն կը բացատրէ· Դարուս սկիզբէն ի վեր, ֆրանսական ժողովրդեան կեանքը պայմանք փոփոխեցան երեք տեսակէտներով· — Բարեկեցութիւնն աւելի, ընդհանրացաւ (Ֆրանսայի մէջ) ի բաց առեալ հեռաւոր եւ մեկուսի գաւառակներ, բովանդակ ժողովրդեան իմացական վիճակը փոխուեցաւ այնպիսի գաստիարակութեամբ մը որ՝ մանաւանդ քանի մը տարիներէ հետ՝ առաջուան չափ կապ չունի կրօնային գաղափարաց հետ· գաստիարակութիւն մը որ աւելի ինքնասէր, աւելի փառասէր եւ նուազ համբերող կ'ընէ զարդ, որ ևս քան զեւս կը մղուի հարստութեան, բարեկեցութեան եւ պաղուց ու ճոխութեանց մէջ փնտռել կինաց միակ կէտ նպատակին· Ուրիշ փոփոխութիւն մը այն եղաւ որ բնակչային բնոյթը մեծագէս աւելցան, մանաւանդ զինուորական ծառայութեան տեսակէտով· Զինուորագրութեան տարեկան թիւն ամ քան ամէ աւելցաւ Լուի Ֆիլիպի թագաւորութեան օրով՝ բազդատմամբ Նափոլէոնի Առաջնոյ իշխանութեան յաջորդող Պուրպոնեան թագաւորութեան, և Երկրորդ Կայսրութեան օրով՝ բազդատմամբ Լուի Ֆիլիպի թագաւորութեան· Ապա եկաւ պարտաւորիչ և զինուորական ծառայութիւն ժողովրդեան ամէն դասուց համար, 18 աւուր և ապա 13 աւուր զինուորական վարժութիւնք, որոյմէ զերծ չեն թոզուիր ամուսնացեալ մարդիկն եւս· Ա֊սոիկ այս երեք պատճառներով Ֆրանսայի մէջ ամ քան ամէն կը նուազին ամուսնութիւնք և ծնունդք· Բայց Տեղւոյն յօդուածագրին կարծեօք, երկրորդ պատճառն է գլխաւորն, այսինքն՝ կրօնական եւ բարոյական դաստիարակութեան տկարանայն է գլխաւոր պատճառ որ ֆրանսայի երիտասարդ օրիորդաց ամուսնութիւններ կնքելու հետամուտ չենլինիր, և ապօրէն կենսակցութեամբ իրենց բնական պէտքը գոհացնելով կը չատանան·

Թէպէտ ո՛չ մէկ եւրոպեան ազգ ֆրանսական ազգին չափ եւս ետացած է բազմամարդութեան աճման տեսակէտով, բայց մխիթարական երեւոյթներ ալ չեն պակսիր· որովհետեւ Պ· Պոլիէօ կը դանէ թէ ամէն քազաքակիրթ ազգեր դէպ ի նոյն մոլութիւն կը տարուին, թէեւ նուազագոյն համեմատութեամբ· Ցայս վայր ո՛չ մին Ֆրանսայի չափ նոյն մոլութենէն բռնուած է, բայց քաւարդ դար մը կամ կէս դար չանցած նոյն յետսախօսաց չարժում դպալի պիտի լինի նաեւ մես քազաքակիրթ ազգաց վրայ եւս· Վիճակագրական տուեալ պիտի լինի նաեւ միւս քազաքակիրթ ազգաց համեմատութիւնն ինկած է 10,000 բնակչաց վրայ 383է 369ի, Բրուսիոյ մէջ 391էն 363ի, Պաւիերայի մէջ 369է 362ի, Հոլլանտիոյ մէջ 359է 351ի, Զուիցերիոյ մէջ 355էն 325ի, Պելճիոյ մէջ 344էն 305ի, Անգլիոյ մէջ 355էն 327ի· Սկովտիոյ և Իտալիոյ մէջ ծնունդց համեմատութիւնն այն ասոիճանին իջած է ուր կը գտնուի Ֆրանսայի մէջ, այսինքն՝ 249էն 236ի ինկած է, 10,000 բնակչի գլուխ·

* * *

Ի՞նչ պէտք է ընել որ Ֆրանսայի մէջ ամուսնութեանց և ծնունդց նուազումը ժողովրդեան թիւն եւս չնուազի, և Ֆրանսա որ մը՝ իր բնակչաց ոսկաւութեան պատճառաւ՝ երկրորդ կարգի Տէրութեան մը աստիճան չիջնէ· Ասոր գարմանը պարզ է, կ'ըսէ Տեղւոյն յօդուածագիրը· Զաւակ չունեցողն ուրիշի զաւակը կ'որդեգրէ· Ֆրանսա նոյնը կրնայ ընել· Քանի որ Ֆրանսա քիչ զաւակ ունի և քանի երեմայ քիչ զաւակ պիտի ունենայ, պէտք է իր դաւնները կրնակի վրայ բանայ օտարահպատակաց առջեւ, զոր պէտք է փութայ ընդունիլ Ֆրանսական ազգութեան (հպատակութեան) մէջ, կամ դէթ անոնց զաւակներն, յօժարին թէ ոչ, ինքնին հաւկիթ ածած չյինելով, կընայ ուրիշի հաւկիթներուն վրայ թռուիսի նստիլ, և իր նոր ձագեր անչուչա իրեն պիտի հաւանին, սիրեն պիտի գինք, թէ՛ սովորութեամբ և թէ կրկնութեամբ· Այս է վճռական դարմանը.—տարին 100,000 օտարահպատակներ Ֆրանսացնել, Ֆրանսական հպատակ ընդունիլ, որով ծնունդց թիւերն կը լեցուին Ա֊յսպէս ըրին հին Հռոմայեցիներն ալ իրենց պատմութեան երկրորդ շրջանին մէջ, որով քանի մը դարեր աւելի տեւեց իրենց տիրապետութիւն և իշխանութիւն, թէեւ վերջնական ազէտին առաջքը չառնուեցաւ· Ստացեալ մեծ գիրք մը քանի մը դարեր աւելի տեւել տալն եւս քան մ'է· Եւ յետոյ, արդի ընկերութիւնք հիներէն աւելի բազմութիւ լինելով և այլապէս կազմակերպեալ, Ֆրանսական ազգն, օտարահպատակաց որդեգրութեամբ քանի մը դարեր եւս իր գիրքը պահելէն ետքը, թերեւս անկէ անդին իր ճամբան գտնէ, և իր ազգային գոյութիւն չխորտակի վերջնապէս· Ֆրանսայի հայրենասէր հրապարակագիրը զայս կը յուսայ և կը փափաքի այն տեսութեամբ մանաւանդ թէ ուրիշ մեծ ազգեր եւս օր մը վերջ պիտի չմնան նոյն չարիքէ յորմէ այժմ կը նեղուի Ֆրանսա, այսինքն՝ անոնց մէջ ալ ծնունդք եւս քան զեւս պիտի պակսին·

Հիմնաւո՞ր է Պ· Փօլ Լ·—Պոլիէօի յոյսն· եթէ ատոր է թէ ուրիշ եւրոպական ազգեր եւս դատապարտեալ են ամուսնութեանց և ծնունդց նուազումի· Այդ բնակարանը գտնելու համար որո՞ւ դիմելու եմ·

—Ձիաքօմօ Բէրսանիին, վեմմափայլ տէր· Բոլոր ազնուական օտարականք անոր տունը կ'երթան· եթէ ուրիշ տանն Մէնտոն այցելած ըլլայիք· պիտի գիտնայիք թէ կարելի չէ այնտեղ վայելուչ ըրնակարան մը գտնել, առանց սինեօր Բէրսանիին դիմելու· Ինքը կը ճանչնայ գիս, եւ եթէ ձեր վեմմութիւնը կ'ուզէ, իր տունը կ'առաջնորդեմ զձեզ· Ես առաջնորդալ եմ եւ Ֆրանսացիներ ու անգլիացիներ Ձիաքօմօ Բէրսանիի հետ յարաբերութեան մէջ կը գտնեմ· Դեռ վերջերս երիտասարդ Ֆրանսայի մը ներկայացուցի որ ձեր վեմմութեան պէս կը փափագէր վիլլա մը վարձել ամառը Մէնտոն անցուելու համար իր կնոջ եւ զաւկին հետ·

Կոմսը սարսուռ մը ունեցաւ·

—Ահ, բրաւ·

—Կը վստահեցնեմ ձեր վեմմութիւնը թէ Ձիաքօմօ Բէրսանի չատ լաւ կը կարգադրէ գործերը·

—Բիչ մը առաջ յիշած Ֆրանսացիդ Մէնտոն տանողը դո՞ւն էիր·

—Այո՛, վեմմափայլ տէր·

—Երկար տաեն կա՞յ·

—Վեց օր·

—Եւ հետը կին մը ու մանո՞ւկ մը կար·

—Ո՛չ այդ օրը, վեմմափայլ տէր· Ֆրանսային առանձին Մէնտոն տարի եւ իր խնդրանօք՝ սինեօր Բէրսանիի տունն առաջնորդեցի·

—Ո՛ր իրեն վիլլա՞ մը վարձեց·

—Այո՛, վեմմափայլ տէր·

—Ո՞ր, գիտե՞ս·

—Ո՛չ, տէր· Քազաքին մէջ յանձնարարութիւններ ունէի կատարելիք, և Ֆրանսային Ձիաքօմօ Բէրսանիին հետ թողուցի· Վիլլան վարձելէն յետոյ, եկաւ գտաւ գիս եւ գինքը նոյն բերի նորէն· Յաջորդ օրը դարձեալ Մէնտոն դարձուցի, այս անգամ կնոջը ու զաւկին հետ·

Կոմսին սիրտը կը բաբախէր բուռն տագնապութեամբ·

Տարակոյս չէր մնար թէ, երիտասարդ Ֆրանսային որուն վրայ կը խօսէր կառապանը, Մանգաքի դերասանն բլլալու էր, եւ այն՝ զոր կինը կը կարծէր, Լաէտի կոմսուհին· իսկ մանուկը իր ազջիկն էր, իր սիրեցեալ փոքրիկ Լիւսին·

Իտալացին չարունակեց·

—Սինեօրան մանկամարդ սիրուն կին մըն է, տխուր եւ մելամաղձոտ· Իր հիւանդագին դէմքէն հասկցայ թէ չատ պէտք ունէր երկար տաեն Մէնտոն բնակելու·

—Իսկ ազա՞ն, հարցուց կոմսը խռովեալ ձայնով մը, քաջառո՞ղջ էր·

—Գժտիկ ազդիկ մըն էր, երեսին գոյնը քիչ մը նետած, բայց թռչնիկի մը պէս արթուն· Տեսնելիք ինչպէս կը խօսէր· Չէ՛, այդ ազդիկը հիւանդ բլլալու չէր· Մայրը չատ կը սիրէր զայն· Ճանըան մինչեւ վերջը կը համբուրէր·

Ա֊յս խօսքերը տարօրինակ նշոյլ մը փայլեցուցին կոմսին աչաց մէջ· Ա֊յնպէս մը զգաց, իբր թէ պղպջատեայ սուր մը կը մխէին սրտին մէջ·

—Իսկ մ֊իւսը՞··· ամուսինը՞, հարցուց խեղդուկ ձայնով մը· Ինքն ալ կը համբուրէր տա՞ն·

Իտալացին գլուխը օրօրեց·

Եւ պատասխանն ամրողջացնելու համար, յարեց·

—Բայց տղան գրկողը ինքը չէր, այլ մայրը·

Կոմսը սփոփալից հառաչանք մը արձակեց·

—Ուրեմն, բաւ խօսակցութեան վերջ տալու համար, երբ Մէնտոն հասնինք, գիս Ձիաքօմօ Բէրսանիի տունը կը տանիս·

Եւ գլխարկը գլուխն վրայ սեղմելով, թէ՛ արեւուն ճառագայթներէն պատըսպարուելու և թէ՛ դէմքը ծածկելու համար, գէպի եաեն նետուեցաւ եւ կառքին մէկ անկիւնը կծկուեցաւ·

Ժամ մը եաքը Մէնտոն հասան·

Լաէտի իր ճամբորդը նախ և առաջ տարաւ այն պանդոկն ուր ինք կ'իջեւանէր չատ յաճախ· յետոյ, երբ ապահով եղաւ որ ձին առատ վարսակ եւ լաւ խշխիք մը ունէր, կոմսին քով գնաց որ պանդոկին մէջ իրեն կ'սպասէր·

—Հիմակ, ըսաւ, ձեր վեմմութիւնը պիտի առաջնորդեմ Ձիաքօմօ Բէրսանիի տունը·

—Երթանք, պատասխանեց կոմսը·

Կարգ մը նեղ ու մթին փողոցներէ անցան, եւ տասը վայրկեանի չափ քալելէ յետոյ, իտալացին կանգ առաւ ըսելով·

—Հո՛ս է·

Քանոթի մը առջեւ կը գտնուէին ուրեմն պատուհանաց ապակիներուն վրայ թուղթեր փակցուցած էին, քիչ չատ կասրեալ ծանօթութիւններ պարունակող տուներու, պարտէզներու, վարձու կամ ծախու գեղիներու վրայ·

—Դուն պանդոկ կը գառնաս, ըսաւ Լիւիճին, եւ հոն ինծի կ'սպասես· Չըլլայ որ այնտեղէն հեռանաս, վասն զի հաւանարար քիչ մը վերջը քեզի պէտք պիտի ունենամ·

—Կ'սպասեմ, վեմմափայլ տէր· Բայց խնդրեմ, չի մոռնաք ըսել Ձիաքօմօին թէ ես էի ձեզ խորհուրդ տուողը որ իրեն դիմիք·

—Անշո՛ւշտ եղիր·

Իտալացին հեռացաւ եւ կոմսը խանութ մտաւ· Մարդ մը կար հոն, թղթերով ծածկուած սեղանի մը առջեւ նստած· Դրան բացուելուն ազմուկը լսելով, գլուխը վեր առաւ, յետոյ ոտքի ելաւ և խոնարհաբար բարեւեց այցելուն·

—Կրնա՞մ սինեօր Ձիաքօմօ Բէրսանիին հետ խօսիլ, հարցուց Պ· տը Լաէտ·

—Ինչպէ՞ս չէ, պարոն, հրամմեցէք նստեցէք· Ձիաքօմօ Բէրսանին ես եմ·ի՞նչ կերպով կրնամ ծառայել ձեզ·

—Թերեւս երկու կամ երեք օրէն փոքր վիլլա մը վարձելու պէտք ունենամ·

—Ձիշդ ձեր ուզածին պէս տուն մը կայ, պարոն· աքաղէսի փոքրիկ վիլլա մը, լիմոնիներու պուրակի մը մէջտեղ, որ Մէնտոնի վրայ կը նայի·

—Տեսնենք· ես միտք ունիմ Մէնտոնի մէջ բաւական տարածութեամբ եւ լաւ դիրքով հող մը գնել, որուն վրայ ես ինքս տուն մը պիտի կառուցանեմ·

(Շարունակելի)

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼԵՔԻ

ԷՄԻԼ ՈՒԺՊՈՒԻ

ԽԵԼԱԳԱՐԸ

ՄԱՍՆ ԱՒԱԶԻՆ

ԱՆԿՈՒՄԸ

Աւեւնօք, այդ հեղեղատն ամէնի ջրվէժմըն էր որուն փրփրագէզ ջուրերը Մէյներկրականին մէջ կը թափուէին· սակայն մարդուն հանճարը մաքառելով անոր դէմ՝ զսպեց զայն· Հիմակ, այդ հեղեղատի ջուրերը թռուիսներու մէջ առնուելով եւ ուղղութիւնը փոխուելով, կը ծառային ոռոգելու այն հողերը զոր կը ծածկեն մէնտոնի զարդարող հազարաւոր լիմոնիներ·

Այդ հեղեղատին վրայ, որ գեղանկար վայրի մը միջեւ փորուած է եւ ինքնին իսկ չահեկան տեսիլ մը կ'ընծայէ, միւս կամար կամուրջ մը ձգուած է, մեծ յանդգնութեամբ, որուն երկու ծայրերը կը կենան Ֆրանսայի եւ իտալացի մաքսապետք·

Լաւագի կոմսը նախէն Մէնտոն տանող ճամբուն մէկ մասն ընթացած էր առանց կառապանին խօսք ուղղելու· Իտալացի մըն էր սա որ հազիւ Ֆրանսերէնէն քանի մը բառ գիտէր· բայց կոմսն այնքան լաւ կը խօսէր իտալերէնն իբր թէ Ֆլօրէնցայի կամ Հռոմի մէջ ծնած բլլար·

Կէս օրին մօտ, ուղեւորք կանգ առին Թիւռպիի գիւղին առջեւ, ձիերուն վարսակ տալու եւ ցանկը հանգուցացնելու, ու միանգամայն իրենք ալ քիչ մը սնունդ առնելու համար· Ա֊յս պատճառաւ Պ· տը Լաէտ սոխուեցաւ քանի մը խօսք ուղղել իտալացւոյն որ սքանչացած կ'երեւէր Ֆրանսայի մը տանելուն համար որ իրեն չափ եւ թերեւս իրմէ լաւագոյն կերպով կը խօսէր իր լեզուն·

Լուսիինը խզուած էր այս կերպով· երբ ճաշերայ եւան, կոմսն յանկարծ խօսքը իտալացւոյն ուղղեց·

—Անուն ի՞նչ է, հարցուց·

—Լուիճի, վեմմափայլ տէր, պատասխանեց իտալացին·

—Երկա՞ր տաեն է որ Նիս կը գտնուիս·

—Երեք տարիէ ի վեր·

—Մէնտոնը ծանօ՞թ է քեզ·

—Շատ լաւ ծանօթ·

—Ցաճախ կ'երթա՞ս հոն·

—Ա֊յս միջոցիս չաբաթը մէկ քանի անգամ· բայց լաւ եղանակին, երբ ճամբորդները բազմաթիւ են, գրեթէ ամէն օր կ'երթամ·

—Ուրեմն պիտի կրնաս տեղեկութիւն տալ ինծի·

—Պատրաստ եմ ձեր հրամանաց, վեմմափայլ Տէր·

—Ես Մէնտոն կ'երթամ վիլլա մը վարձելու ուր մնագիր եմ անցուցնել քանի մը ամիս· Ա֊յդ բնակարանը գտնելու համար որո՞ւ դիմելու եմ·

—Ձիաքօմօ Բէրսանիին, վեմմափայլ տէր· Բոլոր ազնուական օտարականք անոր տունը կ'երթան· եթէ ուրիշ տանն Մէնտոն այցելած ըլլայիք· պիտի գիտնայիք թէ կարելի չէ այնտեղ վայելուչ բնակարան մը գտնել, առանց սինեօր Բէրսանիին դիմելու· Ինքը կը ճանչնայ գիս, եւ եթէ ձեր վեմմութիւնը կ'ուզէ, իր տունը կ'առաջնորդեմ զձեզ· Ես առաջնորդալ եմ եւ Ֆրանսացիներ ու անգլիացիներ Ձիաքօմօ Բէրսանիի հետ յարաբերութեան մէջ կը գտնեմ· Դեռ վերջերս երիտասարդ Ֆրանսայի մը ներկայացուցի որ ձեր վեմմութեան պէս կը փափագէր վիլլա մը վարձել ամառը Մէնտոն անցուելու համար իր կնոջ եւ զաւկին հետ·

Կոմսը սարսուռ մը ունեցաւ·

—Ահ, բրաւ·

—Կը վստահեցնեմ ձեր վեմմութիւնը թէ Ձիաքօմօ Բէրսանի չատ լաւ կը կարգադրէ գործերը·

—Բիչ մը առաջ յիշած Ֆրանսացիդ Մէնտոն տանողը դո՞ւն էիր·

—Այո՛, վեմմափայլ տէր·

—Երկար տաեն կա՞յ·

—Վեց օր·

—Եւ հետը կին մը ու մանո՞ւկ մը կար·

—Ո՛չ այդ օրը, վեմմափայլ տէր· Ֆրանսային առանձին Մէնտոն տարի եւ իր խնդրանօք՝ սինեօր Բէրսանիի տունն առաջնորդեցի·

—Ո՛ր իրեն վիլլա՞ մը վարձեց·

—Այո՛, վեմմափայլ տէր·

—Ո՞ր, գիտե՞ս·

—Ո՛չ, տէր· Քազաքին մէջ յանձնարարութիւններ ունէի կատարելիք, և Ֆրանսային Ձիաքօմօ Բէրսանիին հետ թողուցի· Վիլլան վարձելէն յետոյ, եկաւ գտաւ գիս եւ գինքը նոյն բերի նորէն· Յաջորդ օրը դարձեալ Մէնտոն դարձուցի, այս անգամ կնոջը ու զաւկին հետ·

Կոմսին սիրտը կը բաբախէր բուռն տագնապութեամբ·

Տարակոյս չէր մնար թէ, երիտասարդ Ֆրանսային որուն վրայ կը խօսէր կառապանը, Մանգաքի դերասանն բլլալու էր, եւ այն՝ զոր կինը կը կարծէր, Լաէտի կոմսուհին· իսկ մանուկը իր ազջիկն էր, իր սիրեցեալ փոքրիկ Լիւսին·

Իտալացին չարունակեց·

—Սինեօրան մանկամարդ սիրուն կին մըն է, տխուր եւ մելամաղձոտ· Իր հիւանդագին դէմքէն հասկցայ թէ չատ պէտք ունէր երկար տաեն Մէնտոն բնակելու·

—Իսկ ազա՞ն, հարցուց կոմսը խռովեալ ձայնով մը, քաջառո՞ղջ էր·

—Գժտիկ ազդիկ մըն էր, երեսին գոյնը քիչ մը նետած, բայց թռչնիկի մը պէս արթուն· Տեսնելիք ինչպէս կը խօսէր· Չէ՛, այդ ազդիկը հիւանդ բլլալու չէր· Մայրը չատ կը սիրէր զայն· Ճանըան մինչեւ վերջը կը համբուրէր·

Ա֊յս խօսքերը տարօրինակ նշոյլ մը փայլեցուցին կոմսին աչաց մէջ· Ա֊յնպէս մը զգաց, իբր թէ պղպջատեայ սուր մը կը մխէին սրտին մէջ·

—Իսկ մ֊իւսը՞··· ամուսինը՞, հարցուց խեղդուկ ձայնով մը· Ինքն ալ կը համբուրէր տա՞ն·

Իտալացին գլուխը օրօրեց·

Եւ պատասխանն ամրողջացնելու համար, յարեց·

—Բայց տղան գրկողը ինքը չէր, այլ մայրը·

Կոմսը սփոփալից հառաչանք մը արձակեց·

—Ուրեմն, ըսաւ խօսակցութեան վերջ տալու համար, երբ Մէնտոն հասնինք, գիս Ձիաքօմօ Բէրսանիի տունը կը տանիս·

Եւ գլխարկը գլուխն վրայ սեղմելով, թէ՛ արեւուն ճառագայթներէն պատըսպարուելու և թէ՛ դէմքը ծածկելու համար, գէպի եաեն նետուեցաւ եւ կառքին մէկ անկիւնը կծկուեցաւ·

Ժամ մը եաքը Մէնտոն հասան·

Լաէտի իր ճամբորդը նախ և առաջ տարաւ այն պանդոկն ուր ինք կ'իջեւանէր չատ յաճախ· յետոյ, երբ ապահով եղաւ որ ձին առատ վարսակ եւ լաւ խշխիք մը ունէր, կոմսին քով գնաց որ պանդոկին մէջ իրեն կ'սպասէր·

—Հիմակ, ըսաւ, ձեր վեմմութիւնը պիտի առաջնորդեմ Ձիաքօմօ Բէրսանիի տունը·

—Երթանք, պատասխանեց կոմսը·

Կարգ մը նեղ ու մթին փողոցներէ անցան, եւ տասը վայրկեանի չափ քալելէ յետոյ, իտալացին կանգ առաւ ըսելով·

—Հո՛ս է·

Քանոթի մը առջեւ կը գտնուէին ուրեմն պատուհանաց ապակիներուն վրայ թուղթեր փակցուցած էին, քիչ չատ կասրեալ ծանօթութիւններ պարունակող տուներու, պարտէզներու, վարձու կամ ծախու գեղիներու վրայ·

—Դուն պանդոկ կը գառնաս, ըսաւ Լիւիճին, եւ հոն ինծի կ'սպասես· Չըլլայ որ այնտեղէն հեռանաս, վասն զի հաւանարար քիչ մը վերջը քեզի պէտք պիտի ունենամ·

—Կ'սպասեմ, վեմմափայլ տէր· Բայց խնդրեմ, չի մոռնաք ըսել Ձիաքօմօին թէ ես էի ձեզ խորհուրդ տուողը որ իրեն դիմիք·

—Անշո՛ւշտ եղիր·

Իտալացին հեռացաւ եւ կոմսը խանութ մտաւ· Մարդ մը կար հոն, թղթերով ծածկուած սեղանի մը առջեւ նստած· Դրան բացուելուն ազմուկը լսելով, գլուխը վեր առաւ, յետոյ ոտքի ելաւ և խոնարհաբար բարեւեց այցելուն·

—Կրնա՞մ սինեօր Ձիաքօմօ Բէրսանիին հետ խօսիլ, հարցուց Պ· տը Լաէտ·

—Ինչպէ՞ս չէ, պարոն, հրամմեցէք նստեցէք· Ձիաքօմօ Բէրսանին ես եմ·ի՞նչ կերպով կրնամ ծառայել ձեզ·

—Թերեւս երկու կամ երեք օրէն փոքր վիլլա մը վարձելու պէտք ունենամ·

—Ձիշդ ձեր ուզածին պէս տուն մը կայ, պարոն· աքաղէսի փոքրիկ վիլլա մը, լիմոնիներու պուրակի մը մէջտեղ, որ Մէնտոնի վրայ կը նայի·

—Տեսնենք· ես միտք ունիմ Մէնտոնի մէջ բաւական տարածութեամբ եւ լաւ դիրքով հող մը գնել, որուն վրայ ես ինքս տուն մը պիտի կառուցանեմ·

(Շարունակելի)

ՄՇԱԿ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՄԵՆ ՈՒՐԲԱԹ ԵՒ ՏՕՆԱԿԱՆ ԱՌԱՒՕՏՆԵՐՈՒ ԱՄԵՆ ԱՅԳԱԲԱՆ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԿԻՍԱՄՍԵԱԿ ԹԵՐԹ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ «ՄՇԱԿԻ»

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ ՀԱՍՑԵ՝ ՄԵԾ ՓՈՂՈՑ ՓՈՂՈՑ ԹԻՒ 42

ՀԱՍՑԵ ՀԱՄԱՐ ՏՐՈՒԱԾ ՊԻՏԻ ԼԻՆԻ ՄԻԱՅՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱՏԱՆԱՅՆ ՄԵՋ

ՀԱՅ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Ներկայ ժամանակներս հայ հիմնարկութիւնները մեծ ուշադրութեան առարկայ են դարձեր հայ հասարակութեան մէջ։ Ամէն կողմէ կը լսուին ձայներ, որոնք կը պահանջեն, որ հայ ազգը ինքնուրոյն հիմնարկութիւններ ունենայ, որոնք իր ազգային պէտքերուն համապատասխանեն

ՄԱՐՏԻՆ Ե. ՏԱՐՊԻՆԵՑԻ

ՏԱՐԵՑՈՒՅՑ ԵՐԱՍԽԱՎԱՐԻ

Ա. Ե. Ի. Տարպ

Ծանոթ ընթերցողաց մերոց՝ որ ի սկզբանէ տարւոյս ի մտի ունէաք հրատարակել զերեսուն տպագրական մամուլս, որ ի Վենետիկ գտանի, զանազան գրքեր ի հայերէն լեզու, որ ի մեր ազգին ի պէտս են, եւ ոչ ի վաճառս, ինչպէս ի սկզբան ծանուցաք, եւ ոչ ի շահ ինչ ինձ, այլ ի պէտս ազգին, եւ ի պատուական ուսման մանկանց մերոց, որ ի Վենետիկ ուսանին, եւ ի տպագրութեան գրոց, որ ի ձեռն մեր ի լոյս ելանեն, ի ձեռն ամենայն ազգին մերոյ, որ ի Պարսկաստան, եւ ի Հնդկաստան, եւ ի Ռուսիա, եւ ի Կոստանդնուպոլիս, եւ ի Եգիպտոս, եւ ի Վենետիկ, եւ ի Մարսիլիա, եւ ի Լիվոռնա, եւ ի Վիեննա, եւ ի Ամստերդամ, եւ ի Լոնդրա, եւ ի Փարիզ, եւ ի Հռոմ, եւ ի Նեապոլ, եւ ի Վենետիկ, եւ ի Տրիեստ

HAMBURG MUNICH UNITED

ՀԱՄՊՈՒՐԿ ԵՒ ՄԻՒՆԻԽ

ՄԻԱՑԵԱԼ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՔ ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԵՀԻ

Դրամագլուխ	ֆռանք	8,000,000
Պահեստի դրամ ցվերջ յունիս 1889	»	5,604,722
Տարեկան հասոյթ » » »	»	12,773,779

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՔՍ ՓՈԽԱԴԱՐՁ ԵՐԱՇԽԱՒՈՐՈՒԹԵԱՄԲ Կ'ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԵՆ ԺԹԵՐԱՆՈՑՆԵՐ և ԲԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ և ՍՈՑԱ ՄԷՋ ԳՏՆՈՒԱԾ ՎՃԱՌԱՔՆԵՐ և ԿԱՐԱՍԻՆԵՐ ԽԻՍՏ ՉԱՓԱՒՈՐ ՍԱԿԱԳՆՕՔ։

Լիազօր ներկայացուցիչ Կ. Պոլսոյ

ՖՈՒԱՆՔՖՕՈՒԹՈՒԱՋ

ԾՈՎԱՑԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Դրամագլուխ ֆռանք 6,250,000 — Պահեստի դրամ ֆռանք 1,270,300

Ընկերութիւնս կ'ապահովագրէ չոգենաւուց և առագաստանաւուց վրայ բեռցուած ապրանքներ, ինչպէս նաև թղթատարական և փոխադրական ընկերութեանց յանձնուած թանկագին նիւթեր և գրամ պարունակող ծրարներ խիստ նպաստաւոր պայմանօք և սակագնօք։ Սոյն նիւթերու վրայ մեծաքանակ գումարներ կարենալ ապահովագրելու համար Ընկերութիւնս միացած է եւրոպեան 13 լուրջ ապահովագրական հաստատութեանց հետ որոց դրամագլուխն ու պահեստի դրամն է Աւելի քան 100,000,000 ֆռանք

Լիազօր ներկայացուցիչ հասցին Թուրքիոյ

3

ԳԱՒՌԻԿ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ, Պոլիս, Պահչէ-Գաբու, Ալեմանիատիս խան.

ՍԱՐՆ

ՊՂՈՊ ՍԻՐԱՒԵԼՈՒԹԻՒՆ

Ինչպէս որ ասկէ տարի մը առաջ ալ ըսինք, Սարն ալ այս տարի ալ պիտի ըլլայ ամենէն աղուոր ամառնային վայրը Պրուսայի շրջանակին մէջ։ Ամէն տեսակ հարմարութիւններ կան հոն։ Ամէն տեսակ զուարճութիւններ կան հոն։ Ամէն տեսակ հանգստութիւն կայ հոն։ Ամէն տեսակ ապրուստ կայ հոն։ Ամէն տեսակ ուրախութիւն կայ հոն։ Ամէն տեսակ ամէն բան կայ հոն։ Ուրեմն ամէն մարդ Սարն պիտի երթայ։

Ամէն մարդ Սարն պիտի երթայ, որովհետև Սարը ամէն մարդու համար է։ Ամէն մարդ Սարն պիտի երթայ, որովհետև Սարը ամէն մարդու համար է։ Ամէն մարդ Սարն պիտի երթայ, որովհետև Սարը ամէն մարդու համար է։ Ամէն մարդ Սարն պիտի երթայ, որովհետև Սարը ամէն մարդու համար է։ Ամէն մարդ Սարն պիտի երթայ, որովհետև Սարը ամէն մարդու համար է